

III

(Előkészítő jogi aktusok)

TAGÁLLAMI KEZDEMÉNYEZÉSEK

A Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Spanyol Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Svéd Királyság kezdeményezése az Európai Parlament és a Tanács irányelvére vonatkozóan (...) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról

(2010/C 165/02)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 82. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Spanyol Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Svéd Királyság kezdeményezésére,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az Európai Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és fejlesztését.

(2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 82. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Unióban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés a büntetőügyekben hozott bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul, amit az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei ülése óta a büntetőügyekben az Unión belül folytatott igazságügyi együttműködés alapköveként tartanak számon.

(3) A vagyonnal vagy bizonyítékokkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról szóló, 2003. július 22-i 2003/577/IB tanácsi kerethatározat⁽¹⁾ a bizonyítékok megsemmisítésének, átalakításának, elvitelének, átadásának vagy elidegenítésének megakadályozása érdekében foglalkozott a határozatok haladéktalan kölcsönös elismerésének szükségességével. Mivel azonban ez az eszköz a biztosítási szakaszra korlátozódik, a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot egy arra vonatkozó külön kérelemnek kell kísélnie, hogy a bizonyítékot a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó szabályoknak megfelelően adják át a kibocsátó államnak. Ez egy két lépésből álló eljárást eredményez, ami rontja a hatékonyságot. Ezenkívül ez a rendszer a hagyományos együttműködési eszközökkel párhuzamosan létezik, és ezért az illetékes hatóságok a gyakorlatban ritkán alkalmazzák.

(4) A büntetőeljárások során felhasználandó tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzéséhez szükséges európai bizonyításvételi parancsról szóló, 2008. december 18-i 2008/978/IB tanácsi kerethatározatot⁽²⁾ abból a célból fogadták el, hogy e tekintetben a kölcsönös elismerés elvét alkalmazzák. Az európai bizonyításvételi parancs azonban csak a már meglévő bizonyítékokra vonatkozik, és ezért a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés bizonyítékokat érintő teljes skálájának csak egy korlátozott részével foglalkozik. Korlátozott hatálya miatt az illetékes hatóságok szabadon választhatnak, hogy az új rendszert vagy azokat a kölcsönös jogsegélyre vonatkozó eljárásokat alkalmazzák, amelyek mindenesetre továbbra is alkalmazhatók az európai bizonyításvételi parancs hatályán kívül eső bizonyítékokra.

(5) A 2003/577/IB és a 2008/978/IB kerethatározat elfogadása óta egyértelművé vált, hogy a bizonyítékok gyűjtésére vonatkozó jelenlegi jogi keret túlságosan fragmentált és bonyolult. Ezért új megközelítésre van szükség.

⁽¹⁾ HL L 196., 2003.8.2., 45. o.

⁽²⁾ HL L 350., 2008.12.30., 72. o.

- (6) A 2009. december 11-én elfogadott Stockholmi Programban az Európai Tanács úgy határozott, hogy folytatni kell a határokon átnyúló vonatkozásokkal bíró ügyekre vonatkozó, a kölcsönös elismerés elvén alapuló, átfogó bizonyításvételi rendszer kialakítását. Az Európai Tanács jelezte, hogy az e területen meglévő eszközök csupán széttörédezett rendszert alkotnak, és a kölcsönös elismerés elvén alapuló új megközelítésre van szükség, amely a kölcsönös jogsegély hagyományos rendszere által nyújtott rugalmasságot is figyelembe veszi. Az Európai Tanács ezért egy olyan átfogó rendszer kialakítását ítélte szükségesnek, amely az e területen meglévő valamennyi eszköz – többek között az európai bizonyításvételi parancsról szóló kerethatározat – helyébe lép, lehetőleg a bizonyítékok valamennyi fajtájára kiterjed, továbbá végrehajtási határidőket tartalmaz, és a lehető legkisebb mértékben korlátozza a megtagadás lehetséges indokait.
- (7) Ez az új megközelítés az európai nyomozási határozatnak (ENYH) nevezett egyetlen eszközre épül. Az ENYH-t egy vagy több olyan konkrét nyomozási cselekmény elvégzése végett adják ki, amely(ek)célja a végrehajtó államban történő bizonyítékgyűjtés. Ebbe beletartozik a végrehajtó hatóságnak már birtokában lévő bizonyítékok megszerzése.
- (8) Az ENYH horizontális hatállyal rendelkezik, és ezért csaknem valamennyi nyomozási cselekményre vonatkozik. Ugyanakkor néhány intézkedés specifikus szabályokat tesz szükségessé, és ezekkel jobb külön foglalkozni, mint amilyen például egy közös nyomozócsoport felállítása és a bizonyítékok e csoporton belüli összegyűjtése, valamint a távközlés lehallgatásának egyes sajátos formái, mint például lehallgatás azonnali továbbítással és a műholdas távközlés lehallgatása. Ezekre az intézkedésekre továbbra is a már meglévő eszközöket kell alkalmazni.
- (9) Ez az irányelv nem vonatkozik a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-i egyezmény⁽¹⁾ 40. cikkében említett, határokon átnyúló megfigyelésekre.
- (10) Az ENYH-nek az elvégzendő nyomozási cselekményre kell összpontosítania. Az adott nyomozás részleteinek ismeretében a kibocsátó hatóság tudja a leginkább eldönteni, hogy melyik intézkedést kell alkalmazni. Ugyanakkor a végrehajtó hatóság számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy másfajta intézkedést hozzon, vagy azért, mert a kért intézkedés nemzeti jogában nem létezik vagy nem áll rendelkezésre, vagy pedig azért, mert egy másfajta intézkedés kevésbé kényszerítő eszközök révén ugyanazzal az eredménnyel jár, mint az ENYH-ben foglalt intézkedés.
- (11) Az ENYH-t – a lehető legnagyobb mértékben és a végrehajtó állam alapvető jogi elveinek sérelme nélkül – a kibocsátó állam által kifejezetten megadott alaki követelményekkel és eljárásokkal összhangban kell végrehajtani. A kibocsátó hatóság kérheti, hogy a kibocsátó állam egy vagy több hatósága vegyen részt az európai nyomozási határozat végrehajtásában, támogatást nyújtva a végrehajtó állam illetékes hatóságainak. Ez a lehetőség nem jelenti azt, hogy a kibocsátó állam hatóságai bármiféle bűnüldözési hatáskörrel rendelkezzenek a végrehajtó állam területén.
- (12) A büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés hatékonyságának biztosítása érdekében korlátozni kell az ENYH elismerése vagy végrehajtása megtagadásának lehetőségét, valamint a végrehajtás elhalasztásának indokait.
- (13) A tagállamok között büntetőügyekben folytatott gyors, hatékony és következetes együttműködés biztosításához határidőkre van szükség. Az elismeréssel vagy végrehajtással kapcsolatos határozatot ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell meghozni, illetve a nyomozási cselekményt ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell ténylegesen elvégezni, mint egy hasonló nemzeti ügyben. Határidőket kell előírni annak érdekében, hogy ésszerű időn belül szülessen határozat, vagy kerüljön sor a végrehajtásra, illetve hogy tiszteletben tartsák a kibocsátó állam eljárási követelményeit.
- (14) Az ENYH a bizonyítékok összegyűjtésére vonatkozóan egységes rendszert hoz létre. További szabályokra van azonban szükség néhány fajta olyan nyomozási cselekmény esetében, amelyekre az ENYH-nek ki kellene terjednie, így például a fogva tartott személyek ideiglenes átadása, a videokonferencia vagy telefonkonferencia keretében folytatott kihallgatások, valamint a bankszámlákkal vagy banki ügyletekkel kapcsolatos információszerzés vagy ellenőrzött szállítások esetében. Az ENYH kiterjed a valós idejű, folyamatos vagy egy bizonyos időn át tartó bizonyítékgyűjtéssel járó nyomozási cselekményekre, azonban ezen intézkedések tekintetében rugalmasságot kell biztosítani a végrehajtó hatóságnak, tekintettel a tagállamok nemzeti jogában fennálló különbségekre.
- (15) Ez az irányelv lép a 2003/577/IB és a 2008/978/IB kerethatározat, valamint a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó különböző jogi eszközök helyébe azokban az esetekben, amikor azok a büntetőeljárásokban felhasználandó bizonyítékok gyűjtésével foglalkoznak.
- (16) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a bizonyítékszerzés céljából hozott határozatok kölcsönös elismerését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(¹) HL L 239., 2000.9.22., 19. o.

- (17) Ez az irányelv tiszteletben tartja és figyelembe veszi az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartájában, nevezetesen annak VI. címében elismert alapvető jogokat és alapelveket. Ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, mint amely megtiltja az ENYH végrehajtásának megtagadását, ha objektív tények alapján okkal feltételezhető, hogy az ENYH kibocsátására az érintett személy ellen neme, faji vagy etnikai származása, vallása, szexuális irányultsága, nemzetisége, anyanyelve vagy politikai véleménye miatti bűnvádi eljárás vagy e személy ilyen alapon történő megbüntetése céljából került sor, vagy hogy az érintett személy helyzetére az említett okok bármelyike befolyással lehet.
- (18) [Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság és Írország jelezte, hogy részt kíván venni ezen irányelv elfogadásában.]
- (19) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, és az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

AZ EURÓPAI NYOMOZÁSI HATÁROZAT ENYH

1. cikk

Az európai nyomozási határozat meghatározása és a végrehajtására vonatkozó kötelezettség

(1) Az európai nyomozási határozat (ENYH) olyan bírósági határozat, amelyet valamely tagállam (a kibocsátó állam) illetékes hatósága ad ki abból a célból, hogy egy másik tagállamban (a végrehajtó állam) egy vagy több konkrét nyomozási cselekményt végezzenek el a 4. cikkben említett eljárások keretében folytatott bizonyítékgyűjtés céljából.

(2) A tagállamok a kölcsönös elismerés elve alapján és ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban valamennyi ENYH-t végrehajtják.

(3) Ez az irányelv nem módosítja az alapvető jogok és jogelvek tiszteletben tartására vonatkozó, az Európai Unióról

szóló szerződés 6. cikkében előírt kötelezettséget, és az igazságügyi hatóságok e tekintetben fennálló kötelezettségei sem változnak. Hasonlóképpen ez az irányelv nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy az egyesülési szabadságra, a sajtószabadságra és az egyéb médiában megnyilvánuló véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó alkotmányos szabályaikkal ellentétes intézkedést hozzanak.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „kibocsátó hatóság”:

i. az adott ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész, vagy

ii. bármely más, a kibocsátó állam által meghatározott és az adott ügyben a büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljáró igazságügyi hatóság, amely a nemzeti jog szerint az adott ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkezik a bizonyítékgyűjtés elrendelésére;

b) „végrehajtó hatóság”: az a hatóság, amely ezen irányelv értelmében az ENYH elismerésére vagy végrehajtására hatáskörrel és illetékességgel rendelkezik. A végrehajtó hatóság olyan hatóság, amely hasonló, nemzeti ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkezik az ENYH-ben foglalt nyomozási cselekmény elvégzésére.

3. cikk

Az ENYH hatálya

(1) Az ENYH a (2) bekezdésben említett intézkedések kivételével minden nyomozási cselekményre kiterjed.

(2) Az alábbi nyomozási cselekmények nem tartoznak az ENYH hatálya alá:

a) közös nyomozócsoport létrehozása és a bizonyítékok közös nyomozócsoporton belüli összegyűjtése az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkével összhangban, a Tanács 2000. május 29-i aktusával létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezmény⁽¹⁾ (a továbbiakban: egyezmény) 13. cikkében és a közös nyomozócsoportokról szóló, 2002. június 13-i 2002/465/IB tanácsi kerethatározatban⁽²⁾ (a továbbiakban: kerethatározat) meghatározottak szerint;

⁽¹⁾ HL C 197., 2000.7.12., 3. o.

⁽²⁾ HL L 162., 2002.6.20., 1. o.

b) a távközlés lehallgatása és azonnali továbbítása az egyezmény 18. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említettek szerint; és

c) a távközlés lehallgatása az egyezmény 18. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említettek szerint, ha az említett egyezmény 18. cikke (2) bekezdésének a) és c) pontjában, valamint 20. cikkében említett helyzetekre vonatkozik.

4. cikk

Eljárástípusok, amelyekben az ENYH kibocsátható

ENYH bocsátható ki:

a) a kibocsátó állam nemzeti joga szerint, bűncselekmény tekintetében valamely igazságügyi hatóság által indított, vagy az igazságügyi hatóság előtt megindítható büntetőeljárások tekintetében;

b) a közigazgatási hatóságok által indított eljárásokban olyan cselekmények tekintetében, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján jogszabálysértésként büntetendők, és amelyekben a határozat különösen büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság előtti eljáráshoz vezethet;

c) az igazságügyi hatóságok által indított eljárásokban olyan büntetendő cselekmények tekintetében, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján jogszabálysértésnek minősülnek, és amelyekben a határozat különösen büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság előtti eljárásokhoz vezethet; és

d) az a), b) és c) pontban említett olyan eljárásokkal kapcsolatban, amelyek olyan bűncselekményekhez vagy jogsértésekhez kapcsolódnak, amelyekért valamely jogi személy felelősségre vonható vagy büntethető a kibocsátó államban.

5. cikk

Az ENYH tartalma és formája

(1) Az A. mellékletben meghatározott formanyomtatványban foglalt ENYH-t a kibocsátó hatóságnak kell kitöltenie, aláírnia, és igazolnia annak tartalmi pontosságát.

(2) Minden egyes tagállamnak meg kell jelölnie az unió intézményeinek hivatalos nyelvei közül azt a nyelvet (azokat a nyelveket), amely(ek) az érintett tagállam hivatalos nyelvén (nyel-

vein) kívül az ENYH kitöltéséhez vagy lefordításához használható(k), ha az adott állam a végrehajtó állam.

II. FEJEZET

ELJÁRÁSOK ÉS BIZTOSÍTÉKOK A KIBOCSÁTÓ ÁLLAM SZÁMÁRA

6. cikk

Az ENYH továbbítása

(1) Az ENYH-t a kibocsátó hatóság bármilyen, írásbeli dokumentálást lehetővé tevő úton továbbítja a végrehajtó hatóságnak olyan módon, amely lehetővé teszi a végrehajtó állam számára a hitelesség megállapítását. Minden további hivatalos kommunikációra közvetlenül a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság között kerül sor.

(2) A 2. cikk b) pontjának sérelme nélkül az illetékes igazságügyi hatóságok támogatására minden tagállam kijelölhet egy vagy – ha jogrendszere úgy rendelkezik – több központi hatóságot. A tagállam, ha ez belső igazságszolgáltatási rendszerének felépítése következtében szükséges, központi hatóságát (hatóságait) bízhatja meg az ENYH adminisztratív továbbításával és átvételével, továbbá az ezzel kapcsolatos minden egyéb hivatalos levelezéssel.

(3) Ha a kibocsátó hatóság azt kívánja, a továbbítás az Európai Igazságügyi Hálózat biztonságos távközlési rendszerén keresztül is történhet.

(4) Amennyiben a végrehajtó hatóság nem ismert, a kibocsátó hatóság valamennyi szükséges módon tájékozik az információk a végrehajtó államtól való beszerzése érdekében, beleértve az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartóin keresztül történő tájékozódást is.

(5) Amennyiben a végrehajtó állam azon hatósága, amely az ENYH-t megkapja, nem rendelkezik joghatósággal annak elismerésére és az annak végrehajtásához szükséges intézkedések megtételére, akkor az ENYH-t hivatalból továbbítja a végrehajtó hatósághoz, és erről tájékoztatja a kibocsátó hatóságot.

(6) Az ENYH végrehajtásához szükséges bármely dokumentum továbbításával vagy hitelességével kapcsolatos valamennyi kérdést az érintett kibocsátó és végrehajtó hatóságok közvetlen kapcsolatfelvétel révén, vagy adott esetben a tagállamok központi hatóságainak bevonásával oldják meg.

7. cikk

Korábbi ENYH-hez kapcsolódó ENYH

(1) Ha a kibocsátó hatóság valamely korábbi ENYH-t kiegészítő ENYH-t bocsát ki, ezt az ENYH-ben az A. mellékletben foglalt formanyomtatványnak megfelelően jelzi.

(2) Ha a kibocsátó hatóság a 8. cikk (3) bekezdésével összhangban a végrehajtó államban részt vesz az ENYH végrehajtásában, a 28. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében küldött értesítések sérelme nélkül az említett államban való jelenléte alatt a korábbi ENYH-t kiegészítő ENYH-t küldhet közvetlenül a végrehajtó hatóságnak.

III. FEJEZET

ELJÁRÁSOK ÉS BIZTOSÍTÉKOK A VÉGREHAJTÓ ÁLLAM SZÁMÁRA

8. cikk

Elismerés és végrehajtás

(1) A végrehajtó hatóság minden további alaki követelmény nélkül elismeri a 6. cikkkel összhangban részére továbbított ENYH-t, és haladéktalanul megteszi a végrehajtáshoz szükséges intézkedéseket ugyanúgy és ugyanolyan feltételekkel, mintha az adott nyomozási cselekményt a végrehajtó állam valamely hatósága rendelte volna el, kivéve, ha az érintett hatóság úgy dönt, hogy az elismerés vagy végrehajtás megtagadásának a 10. cikkben felsorolt indokaira, vagy a halasztásnak a 14. cikkben felsorolt indokainak valamelyikére hivatkozik.

(2) A végrehajtó hatóság betartja a kibocsátó hatóság által kifejezetten feltüntetett alaki követelményeket és eljárásokat, kivéve, ha ez az irányelv másképpen rendelkezik, és feltéve, hogy az ilyen alaki követelmények és eljárások nem ellentétesek a végrehajtó állam alapvető jogelveivel.

(3) A kibocsátó hatóság kérheti, hogy a kibocsátó állam egy vagy több hatósága vegyen részt az ENYH végrehajtásában, támogatást nyújtva a végrehajtó állam illetékes hatóságainak. A végrehajtó hatóság eleget tesz ennek a kérésnek, feltéve, hogy az ilyen részvétel nem ellentétes a végrehajtó állam alapvető jogelveivel.

(4) E cikk hatékony alkalmazásának elősegítése céljából a kibocsátó és a végrehajtó hatóság bármely megfelelő módon konzultálhat egymással.

9. cikk

Eltérő nyomozási cselekmény igénybe vétele

(1) A végrehajtó hatóság dönthet úgy, hogy az ENYH-ben meghatározottól eltérő nyomozási cselekményhez folyamodik, ha

a) az ENYH-ben meghatározott nyomozási cselekmény a végrehajtó állam jogában nem létezik;

b) az ENYH-ben meghatározott nyomozási cselekmény a végrehajtó állam jogában ugyan létezik, de annak alkalmazása olyan bűncselekményekre vagy bűncselekmény-kategóriára korlátozódik, amelyekbe nem tartozik bele az ENYH által érintett bűncselekmény; vagy

c) a végrehajtó hatóság által választott nyomozási cselekmény kevésbé kényszerítő eszközök révén ugyanazzal az eredménnyel jár, mint az ENYH-ben foglalt intézkedés.

(2) Ha a végrehajtó hatóság úgy dönt, hogy az (1) bekezdésben említett lehetőséggel él, erről előzőleg tájékoztatja a kibocsátó hatóságot, amely dönthet az ENYH visszavonásáról.

10. cikk

Az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának indokai

(1) Az ENYH elismerése vagy végrehajtása a végrehajtó államban megtagadható, ha:

a) a végrehajtó állam joga alapján olyan mentesség vagy kiváltság áll fenn, amely lehetetlenné teszi az ENYH végrehajtását;

b) valamely egyedi esetben az ENYH végrehajtása alapvető nemzetbiztonsági érdekeket sértene, veszélyeztetné az információforrást, vagy konkrét hírszerzési tevékenységekhez kapcsolódó minősített információ felhasználásával járna együtt;

c) a 9. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett esetekben nem áll rendelkezésre más olyan nyomozási cselekmény, amely hasonló eredménnyel járna; vagy

d) az ENYH-t a 4. cikk b) és c) pontjában említett eljárásokban bocsátották ki, és az intézkedést hasonló nemzeti ügyben nem engedélyeznék.

(2) Az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett esetekben az ENYH elismerésének vagy végrehajtásának teljes mértékű vagy részleges megtagadásáról szóló határozat meghozatala előtt a végrehajtó hatóság bármely megfelelő módon konzultációt folytat a kibocsátó hatósággal, és adott esetben felkéri azt bármely szükséges információ haladéktalan megadására.

11. cikk

Az elismerésre vagy végrehajtásra vonatkozó határidők

(1) Az elismeréssel vagy végrehajtással kapcsolatos határozatot ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell meghozni, illetve a nyomozási cselekményt ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell elvégezni, mint egy hasonló nemzeti eljárásban, és mindenképpen az ebben a cikkben meghatározott határidőkön belül.

(2) Amennyiben a kibocsátó hatóság az ENYH-ben – eljárás határidők, a bűncselekmény súlyossága vagy egyéb, különösen sürgető körülmények miatt – az e cikkben meghatározottnál rövidebb határidő szükségességét jelezte, vagy ha a kibocsátó hatóság az ENYH-ben azt jelezte, hogy a nyomozási cselekményt egy adott napon kell elvégezni, a végrehajtó hatóságnak ezt a kérést a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie.

(3) Az elismerésre vagy a végrehajtásra vonatkozó döntést a lehető legrövidebb időn belül, az (5) bekezdés sérelme nélkül, és legkésőbb 30 nappal az ENYH-nek az illetékes végrehajtó hatóság általi átvételét követően meg kell hozni.

(4) A végrehajtó hatóság késedelem nélkül, az (5) bekezdés sérelme nélkül, de legkésőbb 90 nappal a (3) bekezdésben említett döntés meghozatalát követően elvégzi a nyomozási cselekményt, kivéve, ha a halasztásnak a 14. cikk alapján valamely indoka áll fenn, vagy ha az ENYH által érintett nyomozási cselekményben említett bizonyíték már a végrehajtó állam birtokába van.

(5) Amennyiben az illetékes végrehajtó hatóság számára egy konkrét ügyben gyakorlati szempontból nem kivitelezhető a (3) bekezdésben megállapított határidő teljesítése, erről bármely formában késedelem nélkül értesíti a kibocsátó állam illetékes hatóságát, közölve a késedelem okát és a döntés meghozatalához előreláthatólag szükséges időt. Ebben az esetben a (3) bekezdésben említett határidő legfeljebb 30 nappal meghosszabbítható.

(6) Amennyiben az illetékes végrehajtó hatóság számára egy konkrét ügyben gyakorlati szempontból nem kivitelezhető a (4) bekezdésben megállapított határidő teljesítése, erről bármely formában késedelem nélkül értesíti a kibocsátó állam illetékes hatóságát, közölve a késedelem okát, és konzultációt folytat a kibocsátó hatósággal az intézkedés végrehajtásának megfelelő időzítéséről.

12. cikk

A bizonyíték átadása

(1) A végrehajtó hatóság indokolatlan késedelem nélkül átadja az ENYH végrehajtásának eredményeként megszerzett bizonyítékot a kibocsátó államnak. Amennyiben az ENYH-ben ezt kérték és a végrehajtó állam nemzeti joga alapján lehetséges, a bizonyítékot haladéktalanul át kell adni a kibocsátó állam azon illetékes hatóságainak, amelyek a 8. cikk (3) bekezdésével összhangban részt vesznek az ENYH végrehajtásában.

(2) A megszerzett bizonyíték átadásakor a végrehajtó hatóság jelzi, hogy kéri-e, hogy azt szolgáltatassák vissza a végrehajtó államnak, amint arra a kibocsátó államban már nincs szükség.

13. cikk

Jogorvoslat

Az érintett feleknek jogorvoslati lehetőséggel kell rendelkezniük, a nemzeti joggal összhangban. Az ENYH kibocsátásának érdemi indokait csak a kibocsátó állam valamely bíróságánál benyújtott kereset útján lehet megtámadni.

14. cikk

Az elismerés vagy a végrehajtás elhalasztásának indokai

(1) Az ENYH elismerése vagy végrehajtása a végrehajtó államban elhalasztható, ha:

- a) végrehajtása sérelmes lehet egy folyamatban lévő nyomozati vagy büntetőeljárásra – a végrehajtó állam által ésszerűnek tartott időpontig; vagy
- b) az érintett tárgyakat, dokumentumokat vagy adatokat már más eljárásokban használják – addig az időpontig, amikor e célból ezekre már nincs szükség.

(2) Amint a halasztás oka megszűnik, a végrehajtó hatóság azonnal megteszi a szükséges intézkedéseket az ENYH végrehajtására, és erről bármilyen, írásbeli dokumentálást lehetővé tevő úton tájékoztatja a kibocsátó hatóságot.

15. cikk

Tájékoztatási kötelezettség

(1) A végrehajtó államnak az ENYH-t átvevő illetékes hatósága késedelem nélkül – és mindenképpen az ENYH átvételétől számított egy héten belül – a B. mellékletben foglalt formanyomtatvány kitöltésével és elküldésével visszaigazolja az átvételt. Amennyiben a 6. cikk (2) bekezdésével összhangban központi hatóságot jelöltek ki, ez a kötelezettség a központi hatóságra, valamint arra a végrehajtó hatóságra is vonatkozik, amely a központi hatóságon keresztül az ENYH-t megkapta. A 6. cikk (5) bekezdésében említett esetekben az említett kötelezettség mind az ENYH-t eredetileg átvevő illetékes hatóságra, mind arra a végrehajtó hatóságra vonatkozik, amelyhez végül az ENYH-t továbbították.

(2) A 9. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a végrehajtó hatóság az alábbiak szerint tájékoztatja a kibocsátó hatóságot:

- a) haladéktalanul, bármilyen formában, ha:
 - a végrehajtó hatóság számára lehetetlen, hogy az elismerésről vagy a végrehajtásról döntést hozzon, mivel a mellékletben előírt formanyomtatvány hiányos vagy nyilvánvalóan hibás;

ii. a végrehajtó hatóság az ENYH végrehajtása során további vizsgálatok nélkül úgy ítéli meg, hogy helyénvaló lehet olyan nyomozási cselekményeket is végezni, amelyeket kezdetben nem terveztek, vagy amelyeket az ENYH kibocsátásának időpontjában nem lehetett konkrétan meghatározni – annak érdekében, hogy a kibocsátó hatóság az adott ügyben további lépéseket tehesen;

iii. a végrehajtó hatóság megállapítja, hogy az adott ügyben nem tud megfelelni a kibocsátó hatóság által a 8. cikkel összhangban kifejezetten feltüntetett alaki követelményeknek és eljárásoknak.

A kibocsátó hatóság kérésére az információt írásban dokumentálhatóan haladéktalanul meg kell erősíteni;

b) késedelem nélkül, bármilyen, írásbeli dokumentálást lehetővé tevő úton:

i. a 10. cikk (1) bekezdésével összhangban hozott bármilyen döntésről;

ii. az ENYH végrehajtásának vagy elismerésének elhalasztásáról, annak indoklásáról, és – lehetőség szerint – az elhalasztás várható időtartamáról.

16. cikk

A tisztviselőkkel kapcsolatos büntetőjogi felelősség

A kibocsátó államnak az ezen irányelv alkalmazása keretében a végrehajtó állam területén tartózkodó tisztviselői a velük szemben vagy általuk elkövetett bűncselekmények vonatkozásában úgy tekintendő, mint a végrehajtó állam tisztviselői.

17. cikk

A tisztviselőkkel kapcsolatos polgári jogi felelősség

(1) Amennyiben a kibocsátó állam tisztviselői ezen irányelv alkalmazása keretében a végrehajtó állam területén tartózkodnak, úgy a feladatuk ellátása során általuk okozott bármilyen kárért a kibocsátó állam felel, a végrehajtó állam jogával összhangban.

(2) Az a tagállam, amelynek területén az (1) bekezdésben említett kár bekövetkezett, a kárt ugyanolyan feltételek mellett téríti meg, mintha azt a saját tisztviselői okozták volna.

(3) Az a tagállam, amelynek tisztviselői egy másik tagállam területén valakinek kárt okoztak, teljes mértékben megtéríti ez utóbbi tagállamnak az általa a károsultaknak, illetve a károsult személyek jogán jogosult más személyeknek kifizetett kártérítés összegét.

(4) Az (1) bekezdésben szabályozott esetben – harmadik személyekkel szemben fennálló jogai gyakorlásának sérelme nélkül és a (3) bekezdésben foglalt rendelkezés kivételével –

minden tagállam lemond az olyan károk megtérítésének igényléséről, amelyet egy másik tagállamtól szenvedett el.

18. cikk

Titkosság

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság az ENYH végrehajtása során kellően figyelembe vegye a nyomozás titkosságát.

(2) A végrehajtó hatóság nemzeti jogával összhangban garancia az ENYH az ENYH-ban szereplő tények és az ENYH tartalmának titkosságát, kivéve a nyomozási cselekmény elvégzéséhez szükséges mértéket. Ha a végrehajtó hatóság nem tud megfelelni a titkosság követelményének, erről késedelem nélkül értesíti a kibocsátó hatóságot.

(3) A kibocsátó hatóság nemzeti jogával összhangban – és amennyiben a végrehajtó hatóság másképpen nem jelzi – bizalmasan kezel a végrehajtó hatóság által átadott minden bizonyítékot vagy információt, kivéve amennyiben azok nyilvánosságra hozatala az ENYH-ban foglalt nyomozás vagy eljárás érdekében szükséges.

(4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a bankok ne hozzák az érintett banki ügyfelek vagy más harmadik személyek tudomására, hogy a 23., a 24. vagy a 25. cikkel összhangban információkat továbbítottak a kibocsátó államnak, vagy hogy nyomozás van folyamatban.

IV. FEJEZET

EGYES NYOMOZÁSI CSELEKMÉNYEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

19. cikk

Fogva tartott személyek nyomozás céljából történő ideiglenes átadása a kibocsátó államnak

(1) A végrehajtó államban fogva tartott személy ideiglenes átadására vonatkozóan ENYH bocsátható ki olyan nyomozási cselekmény végzése érdekében, amelyhez az említett személynek a kibocsátó állam területén való jelenléte szükséges, feltéve hogy a személyt a végrehajtó állam által előírt időn belül visszaküldik.

(2) A megtagadásnak a 10. cikk (1) bekezdésében említett indokain túl az ENYH végrehajtása a következő esetekben is megtagadható:

a) ha a fogva tartott személy nem járul hozzá; vagy

b) ha az átadás valószínűleg meghosszabbítaná a fogvatartás időtartamát.

(3) Az (1) bekezdés hatálya alá tartozó esetben a valamennyi szükséges dokumentum kíséretében benyújtott kérelem esetén engedélyezik a fogva tartott személynek egy harmadik tagállam területén keresztül történő átszállítását.

(4) Az érintett tagállamok egymás között megállapodnak a fogva tartott személy ideiglenes átadásának gyakorlati részleteiről és arról a határidőről, ameddig a személynek vissza kell térnie a végrehajtó állam területére.

(5) Az átadott személy őrizetben marad a kibocsátó állam területén – és adott esetben azon tagállam területén, amelyen keresztül átszállítást kérnek –, kivéve akkor, ha a végrehajtó tagállam a szabadon bocsátását kéri.

(6) A kibocsátó tagállam területén töltött fogva tartás időtartamát be kell számítani abba a fogva tartási időtartamba, amelyet az érintett személynek a végrehajtó tagállam területén kell letöltenie.

(7) Az átadott személy nem vonható eljárás alá, nem tartható fogva és személyes szabadsága semmilyen egyéb módon nem korlátozható olyan a végrehajtó állam területéről való indulása előtti cselekmények vagy ítéletek miatt, amelyeket az ENYH nem tartalmaz.

(8) A (7) bekezdésben előírt mentesség megszűnik, ha az átadott személy a kibocsátó állam területén maradt, vagy ha elhagyta azt, visszatért, annak ellenére, hogy – az attól számított tizenöt egymást követő napon keresztül, hogy az igazságügyi hatóságok már nem tartottak igényt a jelenléte – lehetősége volt elhagyni a kibocsátó állam területét.

(9) Az átadásból eredő költségeket a kibocsátó állam viseli.

20. cikk

Fogva tartott személyek nyomozás céljából történő ideiglenes átadása a végrehajtó államnak

(1) A kibocsátó államban fogva tartott személy ideiglenes átadására vonatkozóan ENYH bocsátható ki olyan nyomozási cselekmény végzése érdekében, amelyhez az említett személynek a végrehajtó állam területén való jelenléte szükséges.

(2) A megtagadásnak a 10. cikk (1) bekezdésében említett indokain túl az ENYH végrehajtása a következő esetekben is megtagadható, ha:

- a) az átadáshoz az érintett személy hozzájárulása szükséges, és ezt a hozzájárulást nem szerezték meg; vagy
- b) a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság nem tud megállapodásra jutni az ideiglenes átadás gyakorlati részleteiről.

(3) Ha az átadáshoz az érintett személy hozzájárulása szükséges, a hozzájáruló nyilatkozatot vagy annak másolatát késelelem nélkül a végrehajtó hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

(4) A tagállamok jelezhetik, hogy az ENYH végrehajtását megelőzően az értesítésben foglalt bizonyos feltételek esetén kéri a (3) bekezdésben említett hozzájárulást.

(5) A 19. cikk (3)–(8) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell az e cikk szerinti ideiglenes átadásra.

(6) Az átadásból eredő költségeket a kibocsátó állam viseli. Ez nem foglalja magában a személynek a végrehajtó államban való fogva tartásából eredő költségeket.

21. cikk

Videokonferencia útján történő meghallgatás

(1) Ha egy a végrehajtó állam területén tartózkodó személyt a kibocsátó állam igazságügyi hatóságai tanúként vagy szakértőként kívánnak meghallgatni, és nem célszerű vagy nem lehetséges, hogy a meghallgatni kívánt személy személyesen megjelenjen a kibocsátó állam területén, akkor a kibocsátó hatóság ENYH-t bocsáthat ki annak érdekében, hogy a tanút vagy szakértőt videokonferencia útján hallgassák meg, a (2)–(9) bekezdésben előírtaknak megfelelően.

(2) A megtagadásnak a 10. cikk (1) bekezdésében említett indokain túl az ENYH végrehajtása a következő esetekben is megtagadható, ha:

- a) a videokonferencia alkalmazása ellentétes a végrehajtó állam alapvető jogelveivel; vagy
- b) a végrehajtó államban nem állnak rendelkezésre a videokonferenciához szükséges technikai eszközök.

(3) Amennyiben a végrehajtó államnak nem állnak rendelkezésére a videokonferenciához szükséges technikai eszközök, úgy azokat a kibocsátó tagállam kölcsönös megállapodás alapján a rendelkezésére bocsáthatja.

(4) A (2) bekezdés b) pontjában említett esetekre értelemszerűen alkalmazni kell a 10. cikk (2) bekezdését.

(5) A videokonferencia útján történő meghallgatás céljából kibocsátott ENYH-nek tartalmaznia kell emellett azt az okot is, amely miatt nem célszerű vagy nem lehetséges a tanú vagy szakértő személyes megjelenése, valamint az igazságügyi hatóság megnevezését és a meghallgatást végző személyek nevét.

(6) A videokonferencia útján történő meghallgatás esetében az alábbi szabályokat kell alkalmazni:

- a) a végrehajtó állam igazságügyi hatósága képviselőjének – szükség esetén a hatóságot segítő tolmáccsal együtt – jelen kell lennie a meghallgatás során, és ez a képviselő felel a meghallgatni kívánt személy személyazonosságának a megállapításáért, valamint a végrehajtó állam alapvető jogelveinek tiszteletben tartásáért. Ha a végrehajtó hatóság képviselője úgy ítéli meg, hogy a meghallgatás folyamán a végrehajtó állam alapvető jogelveit megsértik, haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a meghallgatás az említett alapelvekkel összhangban folytatódjon;
- b) a kibocsátó állam és a végrehajtó állam illetékes hatóságai szükség esetén megállapodnak a meghallgatni kívánt személy védelmét szolgáló intézkedésekről;
- c) a meghallgatást közvetlenül a kibocsátó hatóság végzi vagy annak irányításával végzik, a saját nemzeti jogszabályaival összhangban;
- d) a végrehajtó állam a kibocsátó állam vagy a meghallgatni kívánt személy kérelmére gondoskodik arról, hogy szükség esetén a meghallgatni kívánt személynek tolmács álljon a rendelkezésére;
- e) a meghallgatni kívánt személy hivatkozhat a vallomás megtagadásának jogára, amelyet akár a végrehajtó tagállam, akár a kibocsátó állam joga biztosít számára.

(7) Az érintett személyek védelmére vonatkozóan elfogadott intézkedések sérelme nélkül a végrehajtó hatóság a meghallgatás befejezésekor jegyzőkönyvet vesz fel a meghallgatásról, amelyben feltünteti a meghallgatás helyét és időpontját, a meghallgatott személy személyazonosságát, a végrehajtó államban a meghallgatáson részt vevő minden egyéb személy személyazonosságát és szerepét, az esetleges esküteteleket, valamint a meghallgatás lefolytatásának technikai körülményeit. A végrehajtó hatóság továbbítja ezt a dokumentumot a kibocsátó hatóságnak.

(8) A videokapcsolat létesítésének költségeit, a videokapcsolat végrehajtó államban való fenntartásának költségeit, valamint a tolmácsok díjazásának költségeit, a tanúk és a szakértők számára fizetett költségtérítést, valamint a végrehajtó államban történő utazásuk során felmerült költségeket a kibocsátó állam megtéríti a végrehajtó államnak, kivéve ha ez utóbbi ezek egészének vagy egy részének a megtérítéséről lemond.

(9) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy ha a területükön e cikkel összhangban

tanúkat vagy szakértőket hallgatnak meg, és ezek a személyek a vallomástételi kötelezettség ellenére megtagadják a tanúvallomást, illetve a szakértői nyilatkozat megtételét, vagy pedig hamis tanúvallomást, illetve hamis nyilatkozatot tesznek, a tagállam nemzeti jogát ugyanúgy alkalmazzák, mintha a meghallgatásra nemzeti eljárás keretében került volna sor.

(10) ENYH annak érdekében is kibocsátható, hogy vádlottat videokonferencia útján hallgassanak ki. Az (1)–(9) bekezdést értelemszerűen alkalmazni kell. A megtagadásnak a 10. cikk (1) bekezdésében említett indokain túl az ENYH végrehajtása a következő esetekben is megtagadható, ha:

- a) a vádlott nem járul hozzá; vagy
- b) ezen intézkedés végrehajtása a végrehajtó állam jogával ellentétes lenne.

22. cikk

Telefonkonferencia útján történő meghallgatás

(1) Ha az egyik tagállam területén tartózkodó személyt egy másik tagállam igazságügyi hatóságai tanúként vagy szakértőként kívánnak meghallgatni, akkor ez utóbbi tagállam kibocsátó hatósága ENYH-t bocsáthat ki annak érdekében, hogy a tanút vagy szakértőt telefonkonferencia útján hallgassák meg, a (2)–(4) bekezdésben előírtaknak megfelelően.

(2) A megtagadásnak a 10. cikk (1) bekezdésében említett indokain túl az ENYH végrehajtása a következő esetekben is megtagadható, ha:

- a) a telefonkonferencia alkalmazása ellentétes a végrehajtó állam alapvető jogelveivel;
- b) a tanú vagy szakértő nem ért egyet azzal, hogy a meghallgatás ezzel a módszerrel történjen.

(3) A telefonkonferencia útján történő meghallgatásra vonatkozó ENYH-nek tartalmaznia kell az igazságügyi hatóság megnevezését és a meghallgatást végző személyek nevét, valamint annak jelzését, hogy az érintett tanú vagy szakértő hajlandó részt venni a telefonkonferencia útján történő meghallgatásban.

(4) A kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság megállapodik a meghallgatás gyakorlati részleteiről. Az e részletekről való megállapodás során a végrehajtó hatóság vállalja a következőket:

- a) értesíti az érintett tanút vagy szakértőt a meghallgatás időpontjáról és helyszínéről;

b) biztosítja a tanú vagy szakértő személyazonosságának a megállapítását; és

c) megbizonyosodik arról, hogy a tanú vagy szakértő hozzájárul a telefonkonferencia útján történő meghallgatáshoz.

A végrehajtó állam a hozzájárulását részben vagy egészben a 21. cikk (6) és (9) bekezdésének vonatkozó rendelkezéseitől teheti függővé. Ellentétes értelmű megállapodás hiányában a 21. cikk (8) bekezdésének rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

23. cikk

Bankszámla-információk

(1) ENYH-t lehet kibocsátani annak megállapítása céljából, hogy a bűnügyi nyomozás tárgyát képező természetes vagy jogi személy rendelkezik-e a végrehajtó állam területén található valamely bankban egy vagy több bármilyen típusú számlával, illetve ilyen számlák feletti rendelkezési joggal.

(2) Az e cikkben meghatározott feltételek mellett minden tagállam meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az (1) bekezdésben említett információkat rendelkezésre tudja bocsátani.

(3) Az (1) bekezdésben említett információknak – ha azt az ENYH kéri és amennyiben azok ésszerű időn belül rendelkezésre bocsáthatók – ki kell terjedniük azokra a számlákra, amelyekre vonatkozóan az eljárás tárgyát képező személy meghatalmazással rendelkezik.

(4) Az e cikkben meghatározott kötelezettség csak abban az esetben alkalmazandó, ha az információk a számlát kezelő bank birtokában vannak.

(5) A megtagadásnak a 10. cikk (1) bekezdésében említett indokain túl az (1) bekezdésben említett ENYH végrehajtása akkor is megtagadható, ha az érintett bűncselekmény:

a) nem olyan bűncselekmény, amely olyan szabadságvesztéssel járó büntetéssel vagy olyan szabadságelvonással járó intézkedéssel büntetendő, amelynek maximális időtartama a kibocsátó államban legalább négy év és a végrehajtó államban legalább két év;

b) nem az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) létrehozásáról szóló, 2009. április 6-i 2009/371/IB tanácsi határozat (Europol-határozat) ⁽¹⁾ 4. cikkében említett bűncselekmény; vagy

c) amennyiben nem tartozik az Europol-határozat hatálya alá, nem az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. évi egyezményben ⁽²⁾, annak 1996. évi jegyzőkönyvében ⁽³⁾ vagy 1997. évi második jegyzőkönyvében ⁽⁴⁾ említett bűncselekmény.

(6) A kibocsátó hatóság az ENYH-ben közli azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a kért információk alapvető jelentőségűek lehetnek a bűncselekményre irányuló nyomozás szempontjából és azokat az okokat, amelyek miatt feltételezi, hogy a végrehajtó állam területén található bankok kezelik az adott bankszámlát, és – amennyiben lehetséges – azt, hogy mely bankok lehetnek ezek. Emellett az ENYH-ben közöl minden olyan információt, amely segítheti annak végrehajtását.

24. cikk

Banki ügyletekre vonatkozó információk

(1) ENYH-t lehet kibocsátani a meghatározott bankszámlákkal, valamint a meghatározott időszakban az abban meghatározott egy vagy több számlán keresztül végrehajtott banki ügyletekkel kapcsolatos adatok megállapítása céljából, a forrás- vagy kedvezményezett számlák adatait is beleértve.

(2) Az e cikkben meghatározott feltételek mellett minden tagállam meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az (1) bekezdésben említett információkat rendelkezésre tudja bocsátani.

(3) Az e cikkben meghatározott kötelezettség csak abban az esetben alkalmazandó, ha az információk a számlát kezelő bank birtokában vannak.

(4) A kibocsátó állam az ENYH-ben közli azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a kért információk relevánsak a bűncselekményre irányuló nyomozás szempontjából.

25. cikk

Banki ügyletek nyomon követése

(1) ENYH-t lehet kibocsátani az abban meghatározott egy vagy több számlán keresztül végrehajtott banki ügyleteknek egy adott időszakon át tartó nyomon követése céljából.

(2) Az e cikkben meghatározott feltételek mellett minden tagállam meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az (1) bekezdésben említett információkat rendelkezésre tudják bocsátani.

(3) A kibocsátó állam az ENYH-ben közli azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a kért információk relevánsak a bűncselekményre irányuló nyomozás szempontjából.

(4) A kibocsátó állam és a végrehajtó állam illetékes hatóságai megállapodnak a nyomon követés gyakorlati részleteiről.

⁽²⁾ HL C 316., 1995.11.27., 49. o.

⁽³⁾ HL C 313., 1996.10.23., 2. o.

⁽⁴⁾ HL C 221., 1997.7.19., 12. o.

⁽¹⁾ HL L 121., 2009.5.15., 37. o.

26. cikk

Ellenőrzött szállítások

(1) ENYH-t lehet kibocsátani a végrehajtó állam területén végrehajtandó ellenőrzött szállítás céljából.

(2) Az intézkedés és az (1) bekezdésben említett ENYH végrehajtásához kapcsolódó tevékenységek irányításának és ellenőrzésének joga a végrehajtó állam illetékes hatóságait illeti meg.

27. cikk

A bizonyítékok valós idejű, folyamatos, illetve meghatározott ideig tartó gyűjtésével járó nyomozási cselekmények

(1) Ha egy intézkedés végrehajtása – ideértve a 25. és a 26. cikkben említett intézkedéseket is – céljából kibocsátott ENYH bizonyítékok valós idejű, folyamatos vagy egy meghatározott ideig tartó gyűjtését foglalja magában, a végrehajtása a megtagadásnak a 10. cikk (1) bekezdésében említett indokain túl megtagadható, ha az adott intézkedés végrehajtása hasonló esetben nemzeti szinten nem lenne engedélyezett.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekre értelem szerűen alkalmazni kell a 10. cikk (2) bekezdését.

(3) A végrehajtó hatóság a költségek megosztására vonatkozó megállapodástól teheti függővé az (1) bekezdésben említett ENYH végrehajtását.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. cikk

Bejelentés

(1) ...-ig (*) valamennyi tagállam bejelenti a Bizottságnak az alábbiakat:

a) az(ok) a hatóság(ok), amely(ek) hatáskörébe a tagállam belső jogrendjével összhangban a 2. cikk a) és b) pontja szerint, amennyiben az adott tagállam a kibocsátó állam vagy a végrehajtó állam;

b) az ENYH szempontjából az 5. cikk (2) szerint elfogadott nyelvek;

c) a kijelölt központi hatóságra vagy hatóságokra vonatkozó információk, amennyiben a tagállam élni kíván a 6. cikk

(2) bekezdésében biztosított lehetőséggel. Ez a tájékoztatás a kibocsátó állam hatóságaira nézve kötelező;

d) az érintett személy hozzájárulásának szükségessége az átadáshoz, amennyiben a tagállam élni kíván a 20. cikk (4) bekezdésében biztosított lehetőséggel.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett adatokban történt valamennyi későbbi változásról.

(3) A Bizottság az e cikknek megfelelően kapott információt valamennyi tagállam és az Európai Igazságügyi Hálózat (EIH) számára elérhetővé teszi. Az információt az EIH az Európai Igazságügyi Hálózatról szóló, 2008. december 16-i 2008/976/IB tanácsi határozat⁽¹⁾ 9. cikkében említett honlapon rendelkezésre bocsátja.

29. cikk

Kapcsolat más megállapodásokkal és egyezményekkel

(1) Ez az irányelv ...-i hatállyal (*) felváltja az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok közötti kapcsolatokra alkalmazandó alábbi egyezmények megfelelő rendelkezéseit, az említett rendelkezések tagállamok és harmadik államok közötti alkalmazásának, valamint a 30. cikk értelmében való átmeneti alkalmazásának sérelme nélkül:

— a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló 1959. április 20-i európai egyezmény, valamint ennek két, 1978. március 17-i, illetve 2001. november 8-i kiegészítő jegyzőkönyve, továbbá az egyezmény 26. cikkének értelmében kötött kétoldalú megállapodások,

— az 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló 1990. június 19-i egyezmény,

— az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló 2000. május 29-i egyezmény és annak 2001. október 16-i jegyzőkönyve.

(2) A 2008/978/IB kerethatározat hatályát veszti. A 2003/577/IB kerethatározat megfelelő rendelkezései helyett ez az irányelv alkalmazandó a tagállamok között a bizonyítékok biztosítására.

(3) A tagállamok ... után(**) tovább alkalmazhatják a hatályban lévő két- vagy többoldalú egyezményeket és megállapodásokat, amennyiben azok lehetővé teszik ezen irányelv céljainak meghaladását és hozzájárulnak a bizonyítékgyűjtési eljárások egyszerűsítéséhez és további megkönnyítéséhez.

⁽¹⁾ HL L 348., 2008.12.24., 130. o.

^(**) Ezen irányelv elfogadásának időpontjától számított két év.

(*) Két évvel ezen irányelv hatálybalépése után.

(4) A tagállamok ... után (*) továbbra is köthetnek két- vagy többoldalú egyezményeket és megállapodásokat, amennyiben azok lehetővé teszik ezen irányelv intézkedéseinek elmélyítését vagy kibővítését, és hozzájárulnak a bizonyítékgyűjtési eljárások egyszerűsítéséhez és további megkönnyítéséhez.

(5) A tagállamok ...-ig (**) értesítik a Bizottságot azokról a (3) bekezdésben említett, meglévő megállapodásokról és egyezményekről, amelyeket továbbra is alkalmazni kívánnak. A tagállamok három hónapon belül értesítik a Bizottságot bármely új, a (4) bekezdésben említett megállapodások és egyezmények aláírásáról is.

(6) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely bejelentett két- vagy többoldalú megállapodás vagy egyezmény nem elégíti ki vagy nem felel meg a (3) és (4) bekezdésben foglalt feltételeknek, felkéri az érintett tagállamot, hogy mondja fel vagy módosítsa a kérdéses megállapodást vagy egyezményt, illetve álljon el annak megkötésétől.

30. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) A ... (***) előtt kapott kölcsönös jogsegély iránti megkereséseket továbbra is a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó, meglévő eszközök szabályozzák. A 2003/577/IB kerethatározat értelmében hozott és ... (***) előtt kapott, bizonyítékok biztosítására vonatkozó határozatokat ugyancsak a említett eszköz szabályozza.

(2) A 7. cikk (1) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó a 2003/577/IB kerethatározat értelmében hozott biztosítási határozat nyomán kiadott ENYH-re.

31. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek ...-ig (***) megfeleljenek.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy ahhoz hivatalos közzétételük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok ... (***) továbbítják a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak azon rendelkezések szövegét, amelyek az ezen irányelvből eredő kötelezettségeket nemzeti jogukba átültetik.

(4) A Bizottság ...-ig (****) jelentést nyújt be – szükség esetén jogalkotási javaslatok kíséretében – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ezen irányelvnek megfeleljenek.

32. cikk

Jelentés az alkalmazásról

A Bizottság az irányelv hatálybalépését követően öt éven belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az irányelv alkalmazásáról, mind a mennyiségre, mind a minőségre vonatkozó információk alapján. A jelentéshez szükség szerint a rendelet módosításával kapcsolatos javaslatot mellékel.

33. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

34. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a címzettjei a tagállamok, a szerződésekkel összhangban.

Kelt, ...

Az Európai Parlament részéről

az elnök

...

a Tanács részéről

az elnök

...

(*) Ezen irányelv elfogadásának időpontja.

(**) Ezen irányelv hatálybalépése után három hónappal.

(***) Ezen irányelv hatálybalépése után két évvel.

(****) Ezen irányelv hatálybalépése után három évvel.

A. MELLÉKLET

EURÓPAI NYOMOZÁSI HATÁROZAT (ENYH)

Ezt az ENYH-t egy illetékes igazságügyi hatóság bocsátotta ki. Kérem az alábbiakban megjelölt nyomozási cselekmény vagy cselekmények elvégzését, és azt követően az ENYH végrehajtásának eredményeként megszerzett bizonyítékok átadását.

A. AZ ELVÉGZENDŐ NYOMOZÁSI CSELEKMÉNY**1. A kért nyomozási cselekmény(ek) leírása:**

.....

.....

.....

.....

2. Jelölje a megfelelő lehetőség(ek) kiválasztásával, ha a nyomozási cselekmény(ek) az alább felsorolt egy vagy több konkrét nyomozási cselekményhez kapcsolódik(/kapcsolódnak):

- Fogva tartott személyek ideiglenes átadása a kibocsátó államnak nyomozati célból
- Fogva tartott személyek ideiglenes átadása a végrehajtó államnak nyomozati célból
- Videokonferencia útján történő meghallgatás
- Telefonkonferencia útján történő meghallgatás
- Bankszámla-információk
- Banki ügyletekre vonatkozó információk
- Banki ügyletek nyomon követése
- Ellenőrzött szállítások
- Valós idejű, folyamatos vagy egy bizonyos időn át tartó bizonyítékgyűjtéssel járó nyomozási cselekmények

3. A végrehajtás helyszíne, ha van ilyen (ha ismeretlen, az utolsó ismert helyszín):

.....

.....

.....

.....

B. AZ ÉRINTETT SZEMÉLYEK SZEMÉLYAZONOSSÁGA

Azon i. természetes vagy ii. jogi személy(ek) személyazonosságára vonatkozó információ, akivel vagy akikkel szemben az eljárások megindítására sor került/kerülhet:

i. Természetes személy(ek) esetében

Név:

Utónév (utónevek):

Leánykori név (ha van ilyen):

Felvett nevek (ha van ilyen):

Nem:

Állampolgárság:

Születési idő:

Születési hely:

Lakóhely és/vagy ismert lakcím; ha nincs ilyen, az utolsó ismert lakcím:
.....

A személy által értett nyelv(ek) (ha ismert):
.....

ii. Jogi személy(ek) esetében

Megnevezés:

A jogi személy formája:

Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név, ha van ilyen:
.....

A jogi személy nyilvántartott székhelye (ha rendelkezésre áll):

Nyilvántartási szám (ha rendelkezésre áll):

A jogi személy címe:

C. AZ ENYH-T KIBOCSÁTÓ IGAZSÁGÜGYI HATÓSÁG:

Hivatalos megnevezés:
.....

Képviselőjének neve:
.....

Betöltött tisztség (beosztás/rang):
.....

Ügyiratszám:
.....

Cím:
.....

Tel.: (országkód) (körzetszám)
.....

Fax: (országkód) (körzetszám)
.....

E-mail:
.....

A kibocsátó hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:
.....

Azon kapcsolattartó személy(ek) elérhetősége, aki(k) szükség szerint további felvilágosítást tudnak adni ezen ENYH végrehajtásával kapcsolatban vagy a bizonyítékok átadásához szükséges gyakorlati kérdésekre vonatkozóan:
.....

D. KAPCSOLAT ESETLEGES KORÁBBI ENYH-VEL

Adott esetben jelezze, ha ez az ENYH egy korábbi ENYH kiegészítése, és amennyiben igen, adja meg a korábbi ENYH azonosításához szükséges információkat (az ENYH kibocsátásának dátuma, a hatóság, amelyhez azt továbbították és a továbbítás dátuma [amennyiben rendelkezésre áll], a kibocsátó és a végrehajtó hatóság ügyiratszám).

.....

.....

.....

.....

E. AZ ELJÁRÁS TÍPUSA, AMELYNEK CÉLJÁBÓL AZ ENYH-T KIBOCSÁTOTTÁK

Jelölje meg az eljárás típusát, amelynek céljából az ENYH-t kibocsátották

- a) a kibocsátó állam nemzeti joga szerint, bűncselekmény tekintetében valamely igazságügyi hatóság által indított, vagy az igazságügyi hatóságnál megindítható büntetőeljárások tekintetében; vagy
- b) igazgatási hatóságok által kezdeményezett eljárások olyan cselekmények tekintetében, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján jogszabálysértésként büntetendők, és a határozat büntetőügyekben illetékes bíróság előtti eljáráshoz vezethet; vagy
- c) az igazságügyi hatóságok által kezdeményezett eljárások olyan cselekmények tekintetében, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján jogszabálysértésként büntetendők, és a határozat büntetőügyekben illetékes bíróság előtti további eljárásokhoz vezethet;

F. AZ ENYH KIBOCSÁTÁSÁNAK INDOKA

1. Az ENYH kibocsátásának alapjául szolgáló bűncselekmény elkövetésével (többek között annak helyével és idejével) kapcsolatban a kibocsátó hatóság előtt ismert tények és körülmények összefoglalása:

.....

.....

.....

.....

2. Az ENYH kibocsátásához vezető bűncselekmény(ek) jellege és jogi minősítése és az alkalmazandó jogszabályi rendelkezések:

.....

.....

.....

.....

G. AZ ENYH VÉGREHAJTÁSA

1. Az ENYH végrehajtására vonatkozó határidőket a XXX/.../B irányelv rögzíti. Ugyanakkor, ha a rövidebb határidőre van szükség, kérjük, hogy jelölje meg az előre hozott határidőt, és a megfelelő lehetőség kiválasztásával nevezze meg a sürgősség indokát:

Előre hozott határidő: (éééé/hh/nn)

Indokok:

[] eljárási határidők

[] a bűncselekmény súlyossága

[] egyéb különösen sürgős körülmények (kérjük, részletezze):

.....

H. A VÉGREHAJTÁS KONKRÉT MÓDOZATAI**1. Értelemszerűen jelölje meg és töltsse ki!**

A kibocsátó hatóság az alábbi alaki követelmények és eljárások betartására kéri a végrehajtó hatóságot ⁽¹⁾

.....

2. Értelemszerűen jelölje meg és töltsse ki!

A kibocsátó hatóság kéri, hogy a kibocsátó állam egy vagy több hatósága vegyen részt az ENYH végrehajtásában, támogatást nyújtva a végrehajtó állam illetékes hatóságainak ⁽²⁾.

A fent említett hatóság vagy hatóságok hivatalos megnevezése:

.....

Elérhetőségek:

I. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK ÉS ALÁÍRÁS**1. Az ügyre vonatkozó egyéb lényeges információ, ha van ilyen:**

.....

2. A kibocsátó hatóságnak és/vagy képviselőjének aláírása, amellyel igazolja az ENYH tartalmának pontosságát:

.....

Név:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Dátum:

Hivatalos pecsét (ha van ilyen):

⁽¹⁾ Abból kell kiindulni, hogy a végrehajtó hatóság betartja a kibocsátó hatóság által feltüntetett alaki követelményeket és eljárásokat, kivéve ha azok ellentétesek a végrehajtó állam alapvető jogelveivel.

⁽²⁾ Ez a lehetőség nem jelenti azt, hogy a kibocsátó állam hatóságai bármiféle bűnüldözési hatáskörrel rendelkezzenek a végrehajtó állam területén.

B. MELLÉKLET

IGAZOLÁS EURÓPAI NYOMOZÁSI HATÁROZAT ÁTVÉTELÉRŐL

Ezt az űrlapot a végrehajtó állam azon hatóságának kell kitöltenie, amely a lentebb említett ENYH-t kapta.

A. AZ ÉRINTETT ENYH

Az ENYH-t kibocsátó igazságügyi hatóság:

.....

Ügyiratszám:

.....

A kibocsátás dátuma:

.....

Az átvétel dátuma:

.....

B. AZ ENYH-T ÁTVEVŐ HATÓSÁG ⁽¹⁾

Az illetékes hatóság hivatalos megnevezése:

.....

Képviselőjének neve:

.....

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

.....

Cím:

.....

Tel.: (országkód) (körzetszám)

.....

Fax: (országkód) (körzetszám)

.....

E-mail:

.....

Ügyiratszám

.....

A hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:

.....

⁽¹⁾ Ezt a szakaszt minden hatóságnak ki kell töltenie, amely az ENYH-t megkapta. Ez a kötelezettség az ENYH elismerése és végrehajtása tekintetében illetékes hatóságot terhel, valamint adott esetben azt a központi hatóságot vagy hatóságot, amely az ENYH-t az illetékes hatóságnak továbbította.

C. (ADOTT ESETT BEN) AZ ILLETÉKES HATÓSÁG, AMELYHEZ A B. PONTBAN MEGHATÁROZOTT HATÓSÁG AZ ENYH-T TOVÁBBÍJTJA

A hatóság hivatalos megnevezése:

.....

Képviselőjének neve:

.....

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

.....

Cím:

.....

.....

Tel.: (országkód) (közetszám)

.....

Fax: (országkód) (közetszám)

.....

E-mail:

.....

A továbbítás dátuma

.....

D. ALÁÍRÁS ÉS DÁTUM

Aláírás:

Dátum:

Hivatalos pecsét (ha van ilyen):